

Анка. Тъй, Марійке, тѣ Европейки не похващатъ нищичко: слугинитѣ имъ вършатъ сичко. Тѣ само себе си гледатъ: пазятъ си лицето отъ слънце, отъ вѣтъръ, па за туй и си турятъ *воалъ*, сирѣчь було. Па ржцѣтъ имъ за да стоятъ сѣвга бѣли и мѣки, носятъ ржкавички, а снагата имъ за да стои деликатна, стѣгатъ са съсъ *корсетъ*, знашь?...

Марійка. Но ній, сѣкамъ сме още далечъ.

Димитр. (*гърделиво*) Не е истина, гледай сестра ми.

Марійка. Нейна милость... да, едничка въ града ни.

Анка. Още, още...

ЯВЛЕНИЕ VI.

Горнитѣ, Злата [*съ запретижти ржцѣ*]

Злата (*свръснжто*) Дофтура иде, дофтура.

Анка. Люйю! азъ съ новата рокля!

Злата. А че биръ да си, по-добрѣ.

Марійка. Да си ходишъ (*тръгва*).

Димитр. (*като я задържва*) Що бързашъ? постой: имамъ да ти кажѣмъ нѣщо.

Марійка. Чуздъ челѣкъ... срамъ ма е.

Димитр. Срамъ ли? Браво — не та пускамъ,

Злата. По сега той та завари.

Анка (*която са глади*) Иди ли?

Злата. Стойте вий, азъ да са махне, та да н' ма зовари тѣй (*отива до нейдѣ и са враща*) Люйю! Завари ма, ам' сега?

ЯВЛЕНИЕ VII.

Горнитѣ, Маргариди, Райчю (*който слуша отъ тайно*).

Маргариди (*като влиза кокетски*) Бонжуръ! (*прави комплементи, здрависва са съ Анка, са Димитрака, когато иска да земе ржката на Злата*).

Злата. [*Като му сочи ржцѣтъ си*] Пардйонъ, мушу.

Маргар. Па дѣ коа, мадам Злата [*къмъ Анка*] Коман са ва-т-ил, мадмуазель?

Анка (*наперено*) Мерси, мосійю лйо медесен.

Маргар. (*къмъ Димитрака*) Мосійю Деметріюсъ.

Димитр. Жѣ ву при, мосійю Маргаридесъ.

Маргар. (*като изважда изъ джоба си единъ журналъ за*